

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 3T/81/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7715010292
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Harmóci
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2017:7715010292.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce senát v zložení - predseda senátu JUDr. Slavomír Harmóci a prísediaci Darina Valušková a Jozef Čabák na hlavnom pojednávaní, konanom dňa 16.2.2017 v Michalovciach, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

P.
u z n á v a s a v i n n ý m

- zo zločinu ublíženia na zdraví podľa 155 ods. 1 Tr. zák., v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

p r e t o, ž e

dňa 6.2.2015 v čase okolo 12.45 h prišiel do autoservisu Y. za poškodeným F. ktorého sa pýtal na jeho dlh voči tretej osobe, kde následne medzi týmito došlo k slovnému ako aj fyzickému napadnutiu pričom obžalovaný poškodeného jedenkrát bodol nožom do chrbta a porezal mu ľavú ruku na ľavom predlaktí, pričom mu takto podľa vypracovaného znaleckého posudku spôsobil bodnorenú ranu zadnej pravej hrudnej steny prenikajúcu do pleurálnej dutiny, kolaps pravého pľúcneho krídla s patologickým nahromadením vzduchu a krvi v pravej pleurálnej dutine - pravostranný pneumotorax a haemotorax, reznú ranu hornej tretiny ľavého predlaktia, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia a dočasnej práceneschopnosti v trvaní 2 mesiacov
t e d a

- inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví,
- na mieste verejnosti prístupnom dopustil sa fyzicky ako aj slovne výtržnosti tým, že napadol iného

z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák., 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody 4 (štyroch) rokov a 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušuje výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 8T/60/2013 zo dňa 23.5.2016 právoplatného dňa 27.5.2016 kde mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov a 2 mesiacov nepodmienečne so zradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodených F. a Dôveru zdravotnú poisťovňu a.s., so sídlom Bratislava, Einsteinova 25, IČO: 35942436 s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 12.6.2015 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce obžalobu na P. pre zločin hrubého nátlaku podľa § 191 ods. 1, ods. 3 písm. a/Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný P. vykonal vyhlásenie v zmysle ustanovenia § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por. o tom, že je nevinný. Vo svojej výpovedi uviedol, že dňa 6.2.2015 šiel do Vranova nad Topľou, nakoľko si potreboval vybaviť pas, kde sa po ceste mienil zastaviť u poškodeného, čo aj urobil. Keď ho doma nenašiel všimla si ho suseda poškodeného, ktorá sa mu prihovarila s tým, že mu poskytla presnú adresu autoservisu, kde poškodený pracoval. Na základe týchto údajov odišiel za poškodeným do servisu, pričom s ním bol aj jeho známy Q. Keď zastavili pred servisom všimol si tam dvoch ľudí, ktorých sa opýtal, či sa v servise nenachádza aj pán D. Títo mu oznámili, že tento sa nachádza v zadnej časti servisu. Z tohto dôvodu prešiel obžalovaný cez servis do jeho zadnej časti, kde zbadal dvoch pánov, ktorí niečo strihali a v rukách mali nejaké kliešte alebo kombinačky. Týchto sa opýtal na D. a čo sa jeden z nich ozval. Obžalovaný tomuto oznámil, že s ním chce rozprávať o peniazoch, ktoré dlhuje jeho sestre a požiadal poškodeného, aby s ním vyšiel von mimo servisu. Poškodený nato začal obžalovaného vyháňať zo servisu, vyzýval ho aby „vypadol“. Po určitom čase, keď si vzájomne vynadali, poškodený pristúpil k obžalovanému, kde odsotil svojho známeho s ktorým spoločne strihal drôty v servise a po pristúpení k obžalovanému do tohto sotil oboma rukami do hrude, načo tento spadol na zem. Keď sa postavil, poškodený ho udrel do hlavy, do oblasti čela. Tento úder obžalovaný ustál, zohol sa, kedy ho poškodený chytil pod krkom rukou a takto ho v podstate škrtil, kde obžalovaný sa nemohol hýbať. Keď zbadal, že poškodený v druhej ruke drží kliešte alebo nožnice, s ktorými káble strihal, vybral zo svojho pravého vrecka nožík, ktorý mal pri sebe. Keď nožík otváral a pokúšal sa vymaniť zo zovretia, obžalovaný pripustil, že mohol pichnúť a zasiahnuť poškodeného niekde do chrbta. Poškodený nato nijako nereagoval, držal ho naďalej a pustil ho až vtedy, keď nožom urobil obžalovaný ťah k lakt'u, kde ho porezal. Vtedy poškodený obžalovaného pustil. Medzičasom k nim došli aj ďalší dvaja páni, ktorí sa predtým nachádzali v prednej časti servisu a oboch ich vyzývali, aby s naťahovaním prestali. Poškodený pritom stihol obžalovanému kopnúť do ruky a vykopnúť nôž. Následne sa obžalovaný zohol po nôž, tento zdvihol a odišiel zo servisu. Po celý tento čas sa kolega obžalovaného Q. do konfliktu nezapájal. Zároveň obžalovaný v rámci svojej výpovede poprel, aby v súvislosti s riešením dlhu poškodeného voči jeho sestre tohto telefonicky kontaktoval. Tiež poprel, aby počas rozhovoru s poškodeným voči tomuto použil akékoľvek vyhrážky.

Bol vypočutý poškodený F. ktorý uviedol, že dňa 6.2.2015 mu volal obžalovaný s tým, že ide k nemu, avšak tomuto oznámil, že sa doma nenachádza a je v práci. Z tohto dôvodu za ním obžalovaný došiel do autoservisu, kde vtedy pracoval v zadnej časti s kolegom U. a strihali drôty. Keď k ním došiel obžalovaný oslovil ho, či má peniaze, načo poškodený reagoval, že žiadne peniaze nemá a žiadne mu ani nedá, keďže tieto nedlhuje jemu. Rovnako poškodený obžalovaného vyzval, aby zo servisu odišiel, nakoľko je to súkromný pozemok. Obžalovaný poškodeného začal vyzývať, aby vyšiel von, preto poškodený pristúpil k obžalovanému, sotil do neho a stále mu hovoril, aby „vypadol“. Následne tohto chytil rukou pod krk a takto ho držal v zovretí, kde počas tejto doby ho obžalovaný musel pichnúť, čo si v tom čase neuvedomoval. Pripustil, že bitku začal asi sám, pričom predtým obžalovaného vyzýval, aby zo servisu odišiel. Keď nechcel, sotil ho a dvakrát udrel do hlavy. Celá roztržka podľa jeho názoru mohla trvať 20 až 30 sekúnd. Keď obžalovaného pustil zo zovretia a opakovane mu povedal, aby vypadol preč, odzadu od chrbta začul chrčanie, kde si siahol rukou a cítil teplo. Keď ruku vytiahol zbadal krv, preto zakričal na vedúceho servisu nech zavolá sanitku. V rámci výpovede tiež uviedol, že čo sa týka jeho dlhu, peniaze dlhoval Jane Kaščákovej vo výške 230,-€, pričom 100,-€ jej stihol vrátiť a 130,-€ jej ešte dlhoval. Tieto jej chcel vrátiť z výplaty, ktorú v tom čase ešte nedostal. K telefónnym hovorom s obžalovaným poškodený dodal, že tento mu volal v decembri, kedy mu obžalovaný oznámil, že si príde pre peniaze.

Z dôvodu rozporov vo výpovedi svedka súd prečítal jeho výpoveď z prípravného konania, kde tento na vysvetlenie rozporov uviedol, že do obžalovaného mohol sotiť až potom, čo ho tento mohol chytiť za mikinu tak, ako to popísal vo svojej výpovedi v prípravnom konaní.

Súd vykonal konfrontáciu medzi obžalovaným a poškodeným, kde v rámci vykonanej konfrontácie obe konfrontované osoby zotrvali na svojich výpovediach.

Súd vypočul na hlavnom pojednávaní aj svedka S., ktorý uviedol, že dňa 6.2.2015 bol s obžalovaným P. vybavovať pas, kde následne z Vranova odišli do Michaloviec. V Michalovciach došli k autoservisu, kde obaja z vozidla vystúpili. Obžalovaný chcel odísť do servisu a vyzval svedka, aby ho počkal, preto sa svedok rozhodol, že si dá kávu z automatu v servise, ktorý tam zbadal. Počas toho videl, ako sa obžalovaný háda s nejakým chlapom. Upresnil, že keď vošiel do servisu začul už vtedy nejaký hluk a samotná hádka už prebiehala. Dôvod, pre ktorý obžalovaný chcel prísť do servisu svedok nepoznal, ani sa ho nato nepýtal. Rovnako uviedol, že počas hádky, ktorú videl si nevšimol žiadne fyzické útoky medzi mechanikom zo servisu a obžalovaným. Rovnako si nevšimol, aby mechanik mal v ruke nejaký predmet.

Z dôvodu rozporov vo výpovedi svedka súd prečítal jeho výpoveď z prípravného konania, kde svedok pripustil, že jeho výpoveď z prípravného konania je presnejšia, nakoľko si zo skutku pamätal viac a teda zotrval na výpovedi z prípravného konania, pričom pripustil, že medzitým, čo išli s obžalovaným z Vranova do Michaloviec sa mohli zastaviť v nejakej dedine, načo si vo svojej výpovedi pred súdom nespomenul.

Bol vypočutý svedok U.torý uviedol, že dňa 6.2.2015 bol v práci v autoservise, kde sa nachádzal vo vedľajšej miestnosti tohto servisu, kde hľadal kábel, ktorý potreboval k oprave. V danom čase bol pri ňom pán D. ktorý mu pomáhal, kde vtedy do servisu došli dvaja neznámy páni. Jeden z nich zostal pri kancelárii a druhý - obžalovaný došiel až k miestnosti, kde sa svedok nachádzal s D.. Pri dverách sa opýtal na meno F., pričom tento sa ozval, kde následne ho obžalovaný vyzval, aby vyšiel pred servis, nakoľko sa s ním chce porozprávať. D.ýzvu neuposlúchol s tým, že ho nepozná a nemá sa s ním o čom rozprávať. Nato obžalovaný výzvu zopakoval, čomu D. znova nevyhovel. Po chvíli D. svedka vyzval, aby sa odstúpil nabok a mohol vyjsť z miestnosti, čo aj urobil, kde následne v servise začala medzi týmito prebiehať bitka. Začiatok bitky nevidel, keďže bol k týmto osobám otočený bokom. Keď si bitku všimol, bili sa obaja navzájom a údery si opätovali. Počas bitky k nim pristúpil vedúci servisu Q. a začal ich rozdeľovať. Keď sa mu to podarilo, O. so svojim známym zo servisu odišli. D.i následne uvedomil, že ho niečo páli na chrbte a keď sa za uvedené miesto chytil zbadal, že je od krvi. Vtedy si zdvihol tričko, kde boli dve rany po bodnutí, preto vedúci privola rýchlu zdravotnú pomoc, ako aj políciu. V závere výpovede svedok upresnil, že obžalovaný počas rozhovoru s D. nebol nervózny, ani agresívny, bol kľudný a rozprával kľudným hlasom aj pri opätovnej výzve adresovanej D. D. na výzvy reagoval prudšie, najmä keď vyšiel z miestnosti k obžalovanému. Rovnako svedok dodal, že žiadne vyhrážky počas incidentu alebo krátko pred incidentom neregistroval. Tiež si nevšimol, aby sa ďalšia osoba, ktorá prišla s obžalovaným nejako zapájala do incidentu. Svedok pripustil, že poškodený D.očas incidentu držal obžalovaného pod krkom. V rukách obžalovaného ani poškodeného si svedok žiaden predmet nevšimol. V závere výpovede svedok pripustil, že vedúci Q. keď pristúpil k obžalovanému a poškodenému, týto už medzi sebou nezápasili a nijako ich nerozdeľoval.

V súlade s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7To/13/2016 zo dňa 26.2.2016 súd vypočul svedka T. kde tento v celom rozsahu zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach. Dodal, že uvedeného dňa vošiel do autoservisu obžalovaný a pýtal sa na poškodeného. Následne odišiel k dverám malého skladu, kde vyzýval D., aby vyšiel von zo skladu. Predtým slovné tlačil na D. a tento pred ním ustupoval smerom do skladu. Čo sa odohralo v malom sklade svedok uviesť nevedel. Keď poškodený vyšiel von zo skladu na výzvu obžalovaného, došlo medzi nimi k fyzickému incidentu. Kto koho napadol ako prvý, svedok uviesť nevedel. Počas incidentu nikto nespadol, pričom sa jednalo o pästný súboj ako aj o kopance a to obojstranne. V rámci incidentu ani krátko po ňom si žiadne zranenie na poškodenom nevšimol a toto uvidel až po odchode obžalovaného zo servisu.

Taktiež bol vypočutý svedok P., ktorý zotrval na svojej výpovedi z prípravného konania a dodal, že počas incidentu bol vo svojej kancelárii v autoservise. Z kancelárie vyšiel až na hluk a zbadal obžalovaného a poškodeného, ktorí stáli oproti sebe. Pristúpil k nim a vyzval obžalovaného, aby opustil servis, čo tento aj urobil. Svedok nevidel žiadne fyzické útoky medzi obžalovaným a poškodeným. Medzi nimi prebiehala iba hlasná výmena názorov - hádali sa a kričali na seba. V závere výpovede svedok dodal, že na poškodenom si žiadne viditeľné zranenie ihneď po skutku nevšimol.

Napokon súd vypočul aj znalca P. v súlade s vyššie uvedeným uznesením Krajského súdu v Košiciach, kde tento uviedol, že poškodený F. dňa 6.2.2015 utrpel bodnorenú ranu zadnej pravej hrudnej steny s prenikom do pleurálnej dutiny a následným kolapsom pravého pľúcneho krídla s patologickým nahromadením vzduchu pleurálnej dutine. Tiež utrpel reznú ranu hornej tretiny ľavého predlaktia. Z lekárskeho hľadiska boli zranenia spôsobené súbežným tlakom a ťahom ostrým predmetom pôsobiacim na oblasť hrudnej steny a ťahom a na oblasť ľavého predlaktia. Týmto spôsobom došlo k poškodeniu životne dôležitého orgánu - pľúc. Vzhľadom na párovosť orgánu, mladý vek poškodeného s dobrou funkčnou rezervou kardiorespiračného systému a vďaka rýchlemu chirurgickému zákroku nedošlo k rozvoju dychovej nedostatočnosti, ktorá by vyvrcholila nezvratným respiračným zlyhaním, čiže nedošlo k bezprostrednému ohrozeniu života. Uvedené zranenia mohli vzniknúť tak, ako to uviedol vo svojej výpovedi poškodený a to nožom. Bolestné znalec vyčíslil na 140€, kde zranenia trvalé následky nezanechajú. Poškodený počas 7 dní musel dodržiavať prísny kludový režim na lôžku s vnútrožilovým podávaním liečiv na prevenciu vzniku infekcie a na zastavenie krvácania. Počas ambulantnej liečby bol plne sebestačný a nebol odkázaný na pomoc inej osoby.

Vzhľadom na zranenia nie je možné jednoznačne určiť polohu útočníka a poškodeného, ale je možné s istotou konštatovať, že útočník nestál čelom k poškodenému v čase vzniku zranenia. Jediná možnosť spôsobenia týchto zranení by tak bola, aby si útočník poškodeného k sebe pritiahol, objal ho a bodol ho zozadu. Znalec pripustil, že uvedené zranenia mohli byť spôsobené tak, ako to popísal obžalovaný vo svojej výpovedi a to vtedy, keď bol poškodeným držaný za krk celou jeho rukou, akoby v objatí a vtedy na uvoľnenie zovretia tohto bodol nožom do chrbta a porezal na ruke.

Na hlavnom pojednávaní súd prečítal výpoveď svedkyne P., ktorá ako zástupkyňa zdravotnej poisťovne Dôvera sa vyjadrila k nároku na náhradu škody a ku skutku sa vyjadriť nevedela.

Bola prečítaná výpoveď svedkyne U. ktorá uviedla, že niekedy okolo polnoci jej napísala priateľka jej brata P., že tento je v CPZ v Michalovciach, preto jej zavolať, kde jej táto oznámila, že tento sa pobil a niekoho pichol. Pripustila, že tomuto v minulosti spomínala, že jej F. dlhuje peniaze, avšak tohto nežiadala, aby peniaze od neho pýtal alebo nejako vymáhal. Nie je pravdou, aby tohto navigovala cez telefón do miesta bydliska F., kde tento to urobil z vlastnej vôle a nie na jej podnet.

Súd prečítal taktiež znalecké posudky a to Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Košice, MUDr. Juliána Tkáča a PhDr. Viery Truskovej.

Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Košice súd zistil, že bola vykonaná DNA analýza zaistených stôp na mieste činu z odobratými vzorkami biologického materiálu od poškodeného a obžalovaného, kde bolo zistené, že DNA profil zistený z ľudskej krvi zaistenej z vnútra puzdra noža a z kvapiek krvi nachádzajúcich sa na ľavom bočnom vrecku nohavíc je zhodný s DNA profilom porovnávacieho profilu označeného F. Rovnako DNA profil zistený z biologických materiálov zaistených z miesta predelenie čepele a rukoväte noža, ako aj z povrchu rukoväte noža a ostria čepele, z povrchu šatky a z oboch koncov rukávov v oblasti zápästí je zhodný s DNA profilom porovnávacieho materiálu označeného P. Z analýzy DNA biologických materiálov zaistených z povrchu vrchnej hrany čepele a z ostria čepele noža bolo zistené, že tieto pochádzajú najmenej od dvoch osôb, pričom prítomnosť tretej osoby dokázaná nebola. DNA profily uvedených stôp sú kombináciou profilov DNA porovnávacích materiálov označených P.. Zároveň zo znaleckého posudku súd zistil, že bolo vykonané trasologické dokazovanie a to porovnávaním zaistených stôp z odtlačkami podošiev obuvi P. s negatívnym výsledkom.

Zo znaleckého posudku PM. súd zistil, že intelektové schopnosti obžalovaného sú v pásme priemeru, pričom osobnostne ide o neurolabilnú štruktúru. Neurolabilita sa môže u obžalovaného transformovať do impulzívneho, iritabilného konania, straty kontroly nad svojím správaním. Osobnosť menovaného je s tendenciou sociálnej žiadúcnosti, s tendenciou javiť sa v lepšom svetle. U obžalovaného bolo zistené zvýšené skóre vo faktoroch návykovosti a kriminality v dotazníku EPQ-R. U obžalovaného je ťažké prognózovať prevýchovný mechanizmus správania sa.

Zo znaleckého posudku P. súd zistil, že tento je v podstate zhodný s výpoveďou znalca na hlavnom pojednávaní.

V rámci vykonaných dôkazov súd oboznámil aj listinné dôkazy a to zápisnicu o vydaní veci, zápisnicu o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou, dožiadanie, lekársku správu, zápisom o dychovej skúške, rozsudok Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/161/2010 zo dňa 25.3.2015, rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/141/2014 zo dňa 24.4.2015, rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/59/2015 zo dňa 7.7.2015, trestný rozkaz Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/59/2010 zo dňa 9.3.2012, rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/82/2010 zo dňa 9.5.2013, trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/166/2014 zo dňa 23.12.2014, rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 2T/86/2010 zo dňa 10.9.2013, trestný rozkaz Okresného súdu Pezinok sp. zn. 2T/35/2010 zo dňa 1.4.2010, rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 1T/58/2013 zo dňa 10.3.2014, trestný rozkaz Okresného súdu Čadca sp. zn. 3T/94/2015 zo dňa 17.8.2015, rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T/24/2010 zo dňa 15.6.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Prešov sp. zn. 2To/62/2010 zo dňa 27.1.2011, trestný rozkaz Okresného súdu Košice I. sp. zn. 6T/14/2015 zo dňa 21.5.2015, trestný rozkaz Okresného súdu Brezno sp. zn. 1T/28/2011 zo dňa 1.6.2011, trestný rozkaz Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/55/2011 zo dňa 18.10.2011, rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/34/2015 zo dňa 12.10.2015, rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/73/2014 zo dňa 18.2.2016, rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/91/2011 zo dňa 12.8.2015 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6To/103/2015 zo dňa 23.6.2016, rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 8T/60/2013 zo dňa 23.5.2016, rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/121/2014 zo dňa 17.5.2016, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/65/2010 zo dňa 24.8.2016 lustrácie GP SR a STA. Zo zápisnice o vydaní veci je zrejmé, že obžalovaný na výzvu polície vydal osobné veci, ktoré boli podrobené znaleckému skúmaniu. Zo zápisnice o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou je zrejmé miesto, kde sa mal trestný čin odohrať. Z dožiadania spoločnosti Dôvera zdravotná poisťovňa je zrejma výška spôsobenej škody s jej presným vyčíslením. Z lekárskej správy je zrejmé, že dňa 6.2.2015 bol P. ošetrovaný poškodený F., u ktorého bola zistená bodná rana hrudníka a rezná rana hornej končatiny. Zo zápisu o dychovej skúške je zrejmé, že u obžalovaného, S. nebolo zistené požitie alkoholu. Z oboznámených rozsudkom a trestných rozkazov súd zistil predchádzajúce odsúdenia obžalovaného P. Z vykonaných lustrácií v rámci GP SR a STA súd rovnako zistil predchádzajúce odsúdenia obžalovaného, ako aj v súčasnosti prebiehajúce trestné konania voči jeho osobe.

Po vyhodnotení takto vykonaných dôkazov jednotlivo a v ich vzájomnom súhrne súd dospel k záveru, že vykonaným dokazovaním nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, aby obžalovaný P. svojim konaním naplnil znaky skutkovej podstaty zločinu hrubého nátlaku podľa § 191 ods. 1, ods. 3 písm. a/Tr. zák..

K tomuto záveru súd dospel najmä s prihliadnutím k výpovedi samotného obžalovaného P. ktorý poprel spáchanie žalovaného trestného činu a uviedol, že poškodeného nijakým spôsobom fyzicky nenapadol v úmysle od tohto vymáhať dlžobu, ktorú tento mal voči jeho sestre a tomuto sa nijakým spôsobom nevyhrážal. Pripustil, že potom čo bol ako prvý napadnutý zo strany poškodeného, ktorý ho inzultoval a následne po vzájomnom súboji ho chytil za krk, čím mu znemožnil ďalší pohyb, vybral na svoju obranu nôž, ktorý mal pri sebe a mohol poškodeného dvakrát zasiahnuť, kedy zovretie poškodeného povolilo, tento ho pustil a nôž mu vykopol. Rovnako dodal, že ďalej nijako nenapádal poškodeného, vzal nôž a z miesta incidentu odišiel. V súlade s touto výpoveďou v podstate vyznieva aj výpoveď poškodeného F., ktorý v rámci svojej výpovede pred súdom pripustil, že ako prvý potom, čo ho obžalovaný oslovil v úmysle vrátenia peňazí pre jeho sestru tohto napadol. Rovnako pripustil, že obžalovaného schytil pod krk a takto ho držal, pričom si ani neuvedomil, že bol bodnutý nožom, čo zistil až po skončení incidentu a odchode obžalovaného. V súlade s týmito výpoveďami vyznieva aj výpoveď svedka U. ktorý potvrdil, že obžalovaný vyzval poškodeného F. aby s ním vyšiel von a porozprával sa s ním o dlhu, čo poškodený odmietol a prudšie vybehol v smere k obžalovanému. Svedok tiež potvrdil, že u obžalovaného ani poškodeného si nevšimol žiaden predmet v ich ruke. Naopak potvrdil, že počas komunikácie obžalovaného s poškodeným bol obžalovaný kľudný, nebol agresívny a poškodenému sa nijakým spôsobom nevyhrážal.

S poukazom na vyššie uvedené dôkazy má súd za preukázané, že uvedeného dňa došlo medzi obžalovaným a poškodeným k vzájomnému incidentu, ktorý spočiatku bol slovného charakteru a neskôr prerástol do fyzického útoku, kde ako prvý zaútočil poškodený voči obžalovanému, kde ho uderil dvakrát do hlavy a následne po vzájomnom súboji tohto schytil jednou rukou pod krk, kde ho silno držal, čím mu znemožnil ďalší pohyb, kedy obžalovaný vytiahol nôž, ktorý mal pri sebe a v snahe uvoľniť zovretie

poškodeného tohto dvakrát zasiahol nožom. V súlade s týmto záverom súdu sú aj ďalšie listinné dôkazy a to lekárska správa o ošetrení poškodeného, znalecký posudok P., ako aj zápisnica o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou. Napokon v súlade s týmito dôkazmi je aj výpoveď svedka P. a nepriamo aj T. Vyššie uvedenými dôkazmi podľa názoru súdu nebolo preukázané, aby obžalovaný P. nútil iného násilím plniť povinnosť zo záväzku, na ktorej splnenie má inak nárok tretia osoba a mal tak spôsobiť aj ťažkú ujmu na zdraví. Nebolo teda preukázané, aby obžalovaný nútil poškodeného násilím prípadne hrozbou násillia k nejakému plneniu. Z vykonaných dôkazov je zrejmé, že obžalovaný počas komunikácie s poškodeným vystupoval kľudne, nepoužil na adresu poškodeného žiadnu vyhrážku, ani hrozbu a nepôsobil celkovo agresívne, čo potvrdil priamy svedok komunikácie U.. Zároveň ani ďalší priamy svedkovia incidentu neuvádzali žiadne vyhrážky ani hrozby násillia zo strany obžalovaného voči poškodenému. V rámci vykonaných dôkazov teda neexistuje žiaden relevantný dôkaz, ktorý by preukázal, že obžalovaný násilím alebo hrozbou násillia nútil poškodeného k plneniu záväzku poškodeného, ktorý tento mal voči sestre obžalovaného.

V tejto súvislosti súd poukazuje na zásadnú chybu prípravného konania, kedy orgány činné v trestnom konaní nepostupovali v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. V zmysle ktorého sú povinné postupovať tak aby bol zistený skutkový stav veci o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. S rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému ako aj okolnosti ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie. Orgány činné v trestnom konaní tak nezabezpečili údajnú telefonickú komunikáciu, prípadne komunikáciu formou SMS správ medzi obžalovaným a poškodeným, na ktorú sa poškodený v rámci svojej výpovede odvolával, hoci tak urobiť mohli a mali, kde nie je možné pri absencii takéhoto dôkazu vyhodnotiť hodnovernosť výpovede či už poškodeného alebo obžalovaného. Tento nedostatok v danom štádiu konania už nie je možné odstrániť najmä vzhľadom na dobu, ktorá uplynula od spáchania skutku. V danom prípade podľa názoru súdu nebolo nutné ani pristúpiť k vydaniu príkazu na záznam telekomunikačnej prevádzky, ale postačilo by aj podrobenie mobilného telefónu poškodeného ako aj obžalovaného znaleckému dokazovaniu k zisteniu doručených SMS správ, resp. prichádzajúcich a odchádzajúcich hovorov, čím by bol tento nedostatok aspoň z časti odstránený.

Z vykonaného dokazovania však má súd za rovnako za preukázané, že konanie obžalovaného naplnilo všetky znaky skutkovej podstaty zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. tak po objektívnej ako aj subjektívnej stránke, nakoľko inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a na mieste verejnosti prístupnom sa dopustil fyzicky aj slovne výtržnosti tým, že napadol iného.

S prihliadnutím k výpovedi samotného obžalovaného, ako aj poškodeného a ďalších vypočutých svedkov je zrejmé, že počas vyššie uvedeného incidentu obžalovaný použil nôž, ktorým spôsobil poškodenému zranenie a to bodnoreznú ranu zadnej pravej hrudnej steny s prenikom do pleurálnej dutiny a následným kolapsom pravého pľúcneho krídla s patologickým nahromadením vzduchu v pleurálnej dutine a reznú ranu hornej tretiny ľavého predlaktia. Nie žiadnych pochybností o tom, že tieto zranenia poškodenému spôsobil práve obžalovaný, ktorý sám popísal okolnosti za akých nôž proti poškodenému použil. jeho doznanie je plne v zhode s výpoveďou poškodeného a výpoveďou znalca P. a ním podaným znaleckým posudkom, v rámci ktorých sa znalec vyjadril aj k mechanizmu vzniku uvedených zranení.

Je teda zrejmé, že takéto konanie obžalovaného naplňuje všetky znaky skutkovej podstaty zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a toto konanie nie je možné považovať za nutnú obranu v zmysle § 25 Tr. zák. a to aj vzhľadom na vyslovený právny názor Krajského súdu v Košiciach v rámci svojho uznesenia sp. zn. 7To/13/2016 zo dňa 26.2.2016, ktorým je prvostupňový súd viazaný.

V rámci hodnotenia dôkazov sa súd zaoberal aj výpoveďou svedka T., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že obžalovaný sa ako prvý mal „zaháňať rukami“ na poškodeného, kde v dôsledku toho došlo medzi nimi následne k vzájomnému súboju pričom obžalovaný mal vystupovať agresívne. Táto výpoveď bola podľa názoru súdu plne vyvrátená vyššie uvedenými dôkazmi a výpoveďami ostatných svedkov a to samotného poškodeného, svedka U. tohto dôvodu súd na túto výpoveď ako na nevierohodnú neprihliadol.

Obžalovaný je z miesta bydliska hodnotený všeobecne. Z Ústavu na výkon trestu je hodnotený kladne. Doposiaľ bol 30 krát súdne trestaný naposledy Okresným súdom Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/105/2015 dňa 23.11.2016, kde bolo upustené od uloženia od súhrnného trestu.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na všetky okolnosti prípadu, na osobu obžalovaného, na ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zák. a dospel k záveru, že účel trestu bude dosiahnutý uložením súhrnného trestu odňatia slobody v trvaní 4 rokov a 10 mesiacov. Súd zároveň zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 8T/60/2013 zo dňa 23.5.2016 právoplatného dňa 27.5.2016, kde mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov a 2 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak zmenou ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pri ukladaní tohto trestu súd zohľadnil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, kde ako poľahčujúcu okolnosť na strane obžalovaného súd hodnotil jeho doznanie sa a oľutovanie spáchanej trestnej činnosti, ako aj jeho napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti, pričom ako priťažujúcu okolnosť súd u obžalovaného hodnotil spáchanie viacerých trestných činov a jeho predchádzajúce odsúdenia. Súd toho názoru, že takto uložený súhrnný trest môže postačiť na nápravu a prevýchovu obžalovaného, aby si tento uvedomil následky svojho konania a v budúcnosti sa obdobného konania nedopúšťal, kde takýto trest podľa názoru súdu okrem individuálnej prevencie plní aj generálnu prevenciu, pričom dostatočne výchovne pôsobí aj na ostatných členov spoločnosti a odradí ich od prípadného páchania obdobnej trestnej činnosti.

V trestnom konaní si poškodený F. a Dôvera zdravotná poisťovňa uplatnili nárok na náhradu škody, kde tento presne nevyčíslili, preto ich súd s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré má odkladný účinok. Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku, alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať, resp. osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie podané v prospech obžalovaného obhajcom alebo inou oprávnenou osobou môže byť vzaté späť len s výslovným súhlasom obžalovaného. Prokurátor môže vziať takéto odvolanie späť i bez súhlasu obžalovaného.